

30 éve hunyt el Kocsis Sándor

2009 július 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az ötszörös magyar bajnok és háromszoros magyar gólkirály 1929. szeptember 21-én született Budapesten, a Kőbányai TC, az FTC, az ÉDOSZ, majd a Budapesti Honvéd jobbösszekötője, 1948 és 1956 között 68 mérkőzésen játszott a válogatott együttesben és 75 gólt ért el.

Tagja volt az 1952. évi olimpiai tornán arany- és az 1954-es világbajnokságon ezüstérmet szerzett magyar csapatnak. Az Aranycsapat legjobb képességű játékosainak egyike volt. Tökéletes technika, magas fokú játékintelligencia, kitűnő áttekintés és sziporkázó szellemesség jellemezte. Társait – főleg szélsőjét – pompás átadásokkal foglalkoztatta. Váratlan húzásokkal bontotta meg az ellenfél védelmi sorait. Eredményességben, a helyzetek kihasználásában kimagasló teljesítményt nyújtott. Mindkét lábbal és fejjel állandó veszélyt jelentett a kapura. Fejjátékával az egész hazai mezőnyből kiemelkedett. Kitűnően tudott tájékozódni a levegőben. Védjegye lett a Kocsis felhőjejes.

Páratlan ruganyosságának és ütemérzékének köszönhetően, hogy rendszerint a felugró kapus kinyújtott karjánál is magasabbra lendült, ahonnan nagy biztonsággal és pontossággal irányította fejeseit. Káprázatos fejjátékáért kapta Spanyolországban az „Aranyfejű” (Cabezas de Oro) becenevet, amely felváltotta a hazai „Kockát”. Fénykorában a világ legkiválóbb jobbösszekötőjének tartották. A fejesein kívül a másik specialitása az ollózás volt, amit találón Kocsis szaltónak neveztek.

Egy ilyen gólja után még az Üllői úton, percekig állt a játék. A közönség felállva és tombolva ünnepelt, az ellenfél osztrák játékosai pedig ugyancsak odamentek hozzá gratulálni.

Az 1954. évi világbajnokságon szerzett 11 góljával nyerte el a legeredményesebb csatár részére felajánlott

tiszteletdíjat. Sok-sok nagyszerű játéka közül az 1954. június 30-án, a világbajnokság elődöntőjében, Uruguay csapata ellen (4:2) mutatott teljesítménye a legemlékezetesebb.

Gólképességére jellemző, hogy egy mérkőzésen (1954. NSZK 8:3) négy,

további hat találkozón (1949. Svédország 5:0, 1952. Finnország 6:1 és Csehszlovákia 5:0, 1954. Dél-Korea 9:0 és Csehszlovákia 4:1, 1955. Svédország 7:3) pedig három-három góllal terhelte meg az ellenfél hálóját. 1956-ban külföldre távozott. 1957-ben a svájci Young Fellowsban szerepelt, 1958 és 1965 között az FC Barcelona mezét viselte. A Barcával két bajnokságot nyert, kétszer volt kupagyőztes és tagja volt a VVK-t nyert és a BEK-döntős együttesnek. 75 spanyol bajnoki találkozón 40-szer talált a kapuba.

Rövid ideig a Barca ificsapatánál és a Hércules Alicantében edzősködött. 1979. július 22-én Barcelonában hunyt el.

Emlékét mindörökké megőrizzük!

www.ftcbk.eu

A www.sportmuzeum.hu és Nagy Béla Fradisták futballmezben 2. című kötetének felhasználásával az összeállítást készítette:

Horváth Károly

Ajánló

